

Jessica Larsen

Baseret på en virkelig hændelse

Denne historie fandt sted i USA.

Det startede med firkant. Firkant var et spil, som nogle børn spillede udenfor i frikvarteret. Fire spillere stod i en firkant og spillede en bold til hinanden. Hvis de ikke fik fat i bolden, måtte de forlade spillet.

Jeg var nervøs, første gang jeg spillede. Men jeg var ret god til det. Det var sjovt!

Så fik pigen overfor mig ikke fat i bolden. Hun sagde, vor himmelske Faders navn og grinede. »Godt kast, Gwen,« sagde hun. »Jeg er vist ude!«

Jeg holdt godt fast om bolden. Hun havde netop misbrugt Herrens navn! Det var det samme som at bande.

Men det så ikke ud til, at nogen andre synes, det var slemt. De grinede alle sammen, som om det var sjovt eller sejt.

Vi blev ved med at spille. Så skete det igen. Nogen fik ikke fat i bolden og brugte vor himmelske Faders navn som et bandeord.

Nogle minutter senere fik jeg heller ikke fat i bolden. Og ligesom de andre, misbrugte jeg Herrens navn. Børnene grinede og gav mig highfives, da jeg stillede mig i kø for at spille igen.

Derefter spillede jeg firkant hver eneste dag ... og jeg sagde Herrens navn oftere og oftere.

En dag var min ven Abby med til at spille. Hun kastede bolden til mig. Jeg fik ikke fat i den og sagde vor himmelske Faders navn.

Abby blinkede overrasket. »Det plejede du aldrig at sige.«

Hun havde ret. Derhjemme og i Primary lærte jeg, at Herrens navn var noget særligt, og at vi ikke måtte bruge det til at bande eller lave sjov. Og det var præcis det, jeg havde gjort i ugevis! Jeg fik det helt dårligt.

Efter skole opsøgte jeg min mor på hendes kontor. »Hej, min skat!« sagde hun.

Jeg brast i gråd. Jeg fortalte hende om firkant og om at misbruge Herrens navn. »Jeg ved ikke, om jeg kan holde op,« sagde jeg med et snøft.

Hun gav mig et ordentligt kram. »Sådan føles det måske lige nu. Men jeg ved, at vor himmelske Fader kan hjælpe dig.«

»Hvordan?« spurgte jeg.

»Omvendelse betyder, at man vender sig mod vor himmelske Fader igen og anstrenger sig for at gøre det bedre,« sagde mor. »Det bliver ikke nemt, men du kan bede en bøn om hjælp. Når du bruger bedre ord, så vil din gamle vane svinde hen.«

Mor hjalp mig med at lave en liste over nye ord, jeg kunne sige i stedet for Herrens navn. Så bad vi sammen. Jeg fortalte vor himmelske Fader, hvor ked af det jeg var, og bad om hjælp til at bruge et godt sprog.

Næste dag tog jeg en dyb indånding, før jeg spillede firkant. Da jeg ikke fik fat i bolden, var jeg lige ved at sige vor himmelske Faders navn igen, men jeg stoppede mig selv. I stedet sagde jeg et ord fra min liste.

»Åh, bananer!« sagde jeg. Det føltes godt!

Hver dag anstrengte jeg mig for at bruge et bedre sprog. Ind imellem lavede jeg stadig kludder i det. Men jeg blev ved med at bede og prøve. Snart kunne jeg spille et helt spil uden at sige Herrens navn. Så en hel uge. Så en hel måned!

Jeg vidste, at vor himmelske Fader og Jesus Kristus havde hjulpet mig med at omvende mig og ændre min vane – og det føltes bedre end at vinde noget som helst spil! ●

I Primary lærte jeg, at Herrens navn er noget særligt.

HVAD BETYDER DET AT MISBRUGE HERRENS NAVN?

Et af de ti bud er: »Du må ikke misbruge Herren, din Guds, navn« (2 Mos 20:7). Det betyder, at vi altid skal tale om vor himmelske Fader og Jesus Kristus med ærbødighed og kærlighed. Vi må ikke lave sjov med dem eller bruge deres navne uden respekt. Dette bud betyder også, at vi skal være gode repræsentanter for Frelseren. Når vi kalder os følgere af Jesus Kristus, bør vi gøre, hvad han ville gøre.*

* Se Dale G. Renlund, »Få adgang til Guds kraft gennem pagter«, *Liahona*, maj 2023, s. 36.

En bedre vane